

**Sự Thống Trị – Bắt Phục Kẻ Thù, Khôi Phục Trái Đất,
Và Vận Dụng Uy Quyền Của Đức Chúa Trời Trên Đất**

Đọc Kinh Thánh: Sáng. 1:26-28;

Mat. 6:9-10, 13; 1 Cô. 15:47; Êph. 2:15; Khải. 11:15

I. Đức Chúa Trời đã dựng nên một người tập thể không chỉ để biểu lộ Ngài mà còn đại diện Ngài bằng cách thống trị muôn vật—Sáng. 1:26, 28:

- A. Khải thị của Kinh Thánh là Đức Chúa Trời Tam Nhất dựng nên con người trong hình ảnh Ngài và với quyền thống trị của Ngài để biểu lộ Ngài và đại diện Ngài—c. 26.
- B. Đức Chúa Trời trong Tính Tam Nhất Thần Thượng của Ngài đã dựng nên một con người ở thể số ít trong hình ảnh Ngài, và Ngài đã ủy thác cho người này quyền thống trị trên cả trái đất; chúng ta càng kinh nghiệm và vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất, chúng ta sẽ càng lớn lên trong thực tại của hình ảnh thần thượng và quyền thống trị thần thượng—cc. 27-28; 2 Cô. 13:14; Êph. 3:14-17.

II. Ý định của Đức Chúa Trời khi ban cho con người quyền thống trị là để bắt phục kẻ thù của Đức Chúa Trời, tức Sa-tan, kẻ đã phản loạn với Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26, 28:

- A. Các loài bò sát bò trên mặt đất là hình bóng về Sa-tan, tức con rắn, và các thiên sứ của hắn, cũng như các quỷ đi theo Sa-tan—c. 26; 3:1, 14; Khải. 12:4, 7, 9; Mat. 25:41; dc. Lu. 10:19.
- B. *Bắt phục* trong Sáng Thế Ký 1:28 hàm ý rằng có một cuộc chiến đang diễn ra khốc liệt trên đất giữa Đức Chúa Trời và kẻ thù của Ngài, tức là Sa-tan; hễ bên nào đoạt được trái đất thì bên đó thắng.
- C. Đức Chúa Trời có một nan đề, và nan đề này là Sa-tan, tức thiên sứ trưởng đã phản loạn với Đức Chúa Trời và trở nên kẻ thù của Ngài trong vũ trụ, đặc biệt là trên đất—Ês. 14:12-14; Êxc. 28:12-18:
 - 1. Theo Sáng Thế Ký 3:1, Sa-tan là kẻ thù của Đức Chúa Trời ẩn mình trong con rắn, một trong những loài bò sát trên đất.
 - 2. Để bắt phục kẻ thù của Ngài và bởi đó giải quyết nan đề của Ngài, Đức Chúa Trời ban cho con người uy quyền để cai trị trên muôn vật mà Đức Chúa Trời dựng nên—1:26.
 - 3. Đặc biệt là con người phải cai trị trái đất và thậm chí bắt phục trái đất vì trái đất đã bị kẻ thù phản loạn của Đức Chúa Trời chiếm đoạt—c. 28.
 - 4. Đức Chúa Trời cần con người vận dụng uy quyền của Ngài trên mọi loài bò sát, và Đức Chúa Trời cần con người bắt phục và chinh phục trái đất hỗn loạn để Đức Chúa Trời có thể khôi phục trái đất cho vương quốc của Ngài—Mat. 6:9-10.
- D. Đức Chúa Trời muốn dùng con người để xử lý kẻ thù của Ngài, và Ngài tạo dựng con người vì mục đích này; Đức Chúa Trời muốn tạo vật *con người* của Ngài xử lý tạo vật sa ngã của Ngài là *Sa-tan* Sáng. 1:28.

- E. “Nếu con người không đoạt lại trái đất khỏi tay Sa-tan thì họ chưa đạt được mục đích mà Đức Chúa Trời đã dựng nên họ ... nhưng xử lý Sa-tan là vì lợi ích của Đức Chúa Trời... xử lý Sa-tan thỏa đáp nhu cầu của Đức Chúa Trời” (*Hội Thánh Vinh Hiển*, tr. 11).

III. Ý định của Đức Chúa Trời trong việc ban cho con người quyền thống trị là để khôi phục trái đất—c. 28:

- A. Đức Chúa Trời tạo dựng con người với ý định là khôi phục trái đất cho chính Ngài—c. 26:
1. Con người được Đức Chúa Trời tạo dựng là để thống trị trái đất, bắt phục, chinh phục và bởi đó, khôi phục trái đất cho Đức Chúa Trời—c. 26, 28.
 2. Đức Chúa Trời muốn đoạt lại trái đất; trái đất đã trở thành một nơi quan trọng, là nơi mà Sa-tan muốn nắm giữ còn Đức Chúa Trời thì muốn đoạt lại.
 3. Con người được truyền là phải sinh sản, gia tăng bội phần và làm cho đầy đầy mặt đất, bắt trái đất phải phục tùng —c. 28.
- B. Danh Chúa phải được nên thánh trên đất và trở nên vượt trội trên cả trái đất—Mat. 6:9-10; Thi. 8:1, 9.
- C. Trong suốt thời đại ngàn năm, trái đất sẽ trở thành vương quốc của Đức Chúa Trời, và trong cõi đời đời, Giê-ru-sa-lem Mới sẽ từ trời xuống trên đất mới—Khải. 11:15; 21:1-2.

IV. Ý định của Đức Chúa Trời trong việc ban cho con người quyền thống trị là để vận dụng uy quyền của Đức Chúa Trời trên đất, hầu cho vương quốc Đức Chúa Trời có thể đến trên đất, ý chỉ của Đức Chúa Trời được thực hiện trên đất, và vinh hiển của Đức Chúa Trời được biểu lộ trên đất—Mat. 6:10, 13b:

- A. Chúng ta cần vận dụng uy quyền của Đức Chúa Trời hầu cho vương quốc của Đức Chúa Trời có thể đến trên đất—Mat. 6:10:
1. Hội thánh đích thật là vương quốc của Đức Chúa Trời trong thời đại này—Mat. 16:18-19; 18:17-18; 13:44-46; La. 14:17; 1 Cô. 4:20; Êph. 2:19; Cól. 4:11; Khải. 1:4-6.
 2. Hội thánh đem vương quốc đến; công tác của Hội thánh là đem vương quốc của Đức Chúa Trời đến—Mat. 6:10; 12:22-29; Khải. 11:15; 12:10:
 - a. Hội thánh được hình thành với mục đích là đem vương quốc đến—Mat. 16:18-19; 18:17-18; Khải. 1:6, 9; 11:15.
 - b. Hội thánh nên cầu nguyện bằng uy quyền để đem vương quốc của Đức Chúa Trời đến—Mat. 6:10.
- B. Chúng ta cần vận dụng uy quyền của Đức Chúa Trời để ý chỉ Ngài được thực hiện trên đất—Mat. 6:10:
1. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời có mục đích, có một ý chỉ vì niềm vui thỏa của chính Ngài, và Ngài tạo nên muôn vật vì ý chỉ này của Ngài, hầu Ngài có thể hoàn tất và hoàn thành mục đích của Ngài—Khải. 4:11; Êph. 3:9-11; Cól. 1:9.

2. Vương quốc hoàn toàn là vấn đề thuộc về ý chí của Đức Chúa Trời và hoàn thành trọn vẹn ý chí của Đức Chúa Trời; thực ra, vương quốc là ý chí của Đức Chúa Trời—Mat. 6:10.
 3. Chúng ta cần cầu nguyện để ý Cha được thực hiện trên đất cũng như trên các tầng trời; điều này là đem vương quốc các tầng trời đến trên đất—6:10.
- C. Chúng ta cần vận dụng uy quyền của Đức Chúa Trời để vinh hiển Ngài được biểu lộ trên đất—c. 13:
1. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời vinh hiển; vinh hiển là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời, tức là Đức Chúa Trời được biểu lộ—Công. 7:2; Êph. 1:17; 3:14, 16, 21; Khải. 21:10-11.
 2. Vương quốc của Đức Chúa Trời là phạm vi mà trong đó, Đức Chúa Trời vận dụng quyền năng Ngài để Ngài có thể biểu lộ vinh hiển của Ngài—Mat. 6:10, 13.
- V. **Ý định của Đức Chúa Trời, ấy là con người biểu lộ Đức Chúa Trời trong hình ảnh Ngài và đại diện Đức Chúa Trời với uy quyền của Ngài, được hoàn thành trong Christ là người thứ hai và trong một người mới tập thể—1 Cô. 15:47; Êph. 2:15; 1:22-23; 1 Cô. 12:12; Côl. 3:10-11:**
- A. Christ không những là A-đam sau cùng mà còn là người thứ hai—1 Cô. 15:45, 47:
1. A-đam thứ nhất là khởi đầu của nhân loại; A-đam sau cùng là kết thúc—c. 45.
 2. Là người thứ nhất, A-đam là đầu của sáng tạo cũ, đại diện cho sáng tạo cũ trong cõi thọ tạo; là người thứ hai, Christ là Đầu của sáng tạo mới, đại diện cho sáng tạo mới trong sự phục sinh—cc. 45, 47.
 3. Tín đồ chúng ta được bao gồm trong người thứ nhất bởi sự sinh ra và trở nên một phần của người thứ hai bởi sự tái sinh; việc chúng ta tin vào Christ đã chuyển dời chúng ta ra khỏi người thứ nhất mà vào trong người thứ hai—La. 5:12-21.
- B. Hội thánh là một người mới, tập thể và hoàn vũ, được tạo nên bởi hai dân, dân Do Thái và dân ngoại, và gồm hết thảy các tín đồ, dù nhiều nhưng họ là một người mới trong vũ trụ—Êph. 2:15:
1. Đức Chúa Trời dựng nên con người như một thực thể tập thể—Sáng. 1:26:
 - a. Con người tập thể được Đức Chúa Trời dựng nên bị làm cho thiệt hại qua sự sa ngã của con người; vì thế, Đức Chúa Trời cần sinh ra một người mới.
 - b. Sự sản sinh người mới được hoàn thành qua việc Đấng Christ bãi bỏ trong xác thịt Ngài các qui định, và qua việc tạo dựng nên người mới trong chính Ngài—Êph. 2:15.
 2. Đức Chúa Trời tạo dựng con người trong Sáng Thế Ký chương 1 là một bức tranh về người mới trong sáng tạo mới của Đức Chúa Trời; điều này

có nghĩa là sáng tạo cũ là bóng dáng, tức hình bóng, của sáng tạo mới—Êph. 2:15; 4:24:

- a. Cuối cùng, là người mới, Hội thánh là người tập thể trong ý định của Đức Chúa Trời, và người mới sẽ hoàn thành mục đích nhiệm vụ là biểu lộ Đức Chúa Trời và xử lý kẻ thù của Đức Chúa Trời.
- b. Ý định của Đức Chúa Trời là tái sinh nhiều chi thể của người mới, tức là nhiều Chi thể của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 12:27.
- c. Là Hội thánh, tức người tập thể trong mục đích đòi hỏi của Đức Chúa Trời, chúng ta biểu lộ Đức Chúa Trời và đại diện Ngài để bắt phục trái đất và chinh phục kẻ thù của Ngài—Côl. 3:10.